

Χαρά της ολιγαρχίας του χρήματος το ψηφιακό νόμισμα

24/01/2024

ΚΑΤΑΡΑΣ ΚΩΣΤΑΣ

Η ιδέα για το ψηφιακό νόμισμα έχει ριχτεί από το 1994 από τον E.de Bono που μίλησε για το «δολάριο της IBM» και κάθε επιχειρηματικού κολοσσού, για να αυξήσει πωλήσεις και κέρδη. Πολυεθνικοί κολοσσοί με τις κατάλληλες υποδομές, πλατφόρμες, ισχυρό brand και μονοπωλιακή θέση στην αγορά, εκτιμάται ότι θα προχωρήσουν στην έκδοση δικού τους ψηφιακού νομίσματος.

Σημαντικό κίνητρο για το ψηφιακό νόμισμα, μεταξύ άλλων, είναι ότι οι πολυεθνικοί κολοσσοί θα μπορούν να κάνουν αόρατες της οικονομικές συναλλαγές τους, ιδιαίτερα μέσα στο δικό τους οικοσύστημα και έτσι να μην πληρώνουν φόρους, έστω και Λουξεμβούργου, δηλαδή 0,05% (sweetheart deals). Τα κράτη βλέπουν το κίνδυνο ανταγωνισμού και επίθεσης στο τελευταίο προπύργιο της κυριαρχίας τους, δηλαδή την “εκτύπωση”/έκδοση /κυκλοφορία νομίσματος, όπως έδειξε και η εχθρική στάση της υπουργού Οικονομικών των ΗΠΑ, Janet Yellen, στη περίπτωση του Facebook, κατά την περιπέτειά του με το stablecoin Libra.

Η πρώτη εταιρεία που θα βγάλει επιτυχημένα ψηφιακό νόμισμα εκτιμάται ότι θα είναι η Amazon. Τούτο γιατί ,με ετήσιες πωλήσεις 500 δισ. δολάρια και περίπου 200 εκατομμύρια εγγεγραμμένους συνδρομητές και δύο εκατομμύρια προμηθευτές, έχει ό,τι χρειάζεται για μια τέτοια κίνηση: Πλατφόρμα, τη μεγαλύτερη υποδομή στο κόσμο cloud computing (AWS), ισχύ για να χειριστεί το νομοθετικό/ κανονιστικό πλαίσιο και οικονομική ευρωστία.

Οικονομικοπολιτικό κατεστημένο και αυταρχικά κράτη

Δεν συμβαίνει μόνο τα υποβαθμισμένα ή/και αυταρχικά κράτη (πχ Κίνα, Ιράν) να ασκούν έλεγχο στη συμπεριφορά των πολιτών τους με το πάτημα ενός κουμπιού. Για παράδειγμα – και στη πολιτισμένη Αγγλία – με την τεράστια τραπεζική παράδοση, γίναμε μάρτυρες,

πρόσφατα, του ελέγχου των ιδεών από το βαθύ κατεστημένο, με τη ξαφνική, ανατιολόγητη, απαγόρευση τραπεζικών δραστηριοτήτων στοχευμένων-ισχυρών οικονομικά πολιτών και τη μετατροπή τους σε “τραπεζικούς φυγάδες”. Πρόκειται για το [σκάνδαλο Goutts](#) σε βάρος Άγγλου πολιτικού και αρχηγού κόμματος, γιατί, όπως αιτιολόγησε η τράπεζα, «τα πιστεύω του, οι ιδέες του και οι αξίες του δεν ήταν όμοιες με αυτές της τράπεζας»!

Σκεφθείτε, όταν με το ψηφιακό χρήμα οι αλγόριθμοι θα αναλάβουν να αξιολογούν αδιάκοπα τις ιδέες και τη συμπεριφορά των πολιτών για να τους επιτρέψουν μια συναλλαγή, το τί μπορεί να αναγκαστούν να κάνουν οι πολίτες και πώς θα συμμορφώνονται πειθήνια στις επιταγές της κάθε κυβέρνησης. Η Κίνα εκτιμάται ότι θα είναι η πρώτη ουσιαστικά χώρα που θα εισαγάγει το ψηφιακό ισοδύναμο του νομίσματός της – το e-yuan που βρίσκεται ακόμη σε πιλοτικές δοκιμές σε κάποιες τουριστικές περιοχές – γιατί αυτό είναι ένα ακόμη εργαλείο για τον έλεγχο των πολιτών της, σε συνδυασμό/σύνδεση και με το οργουελικό σύστημα κοινωνικής εμπιστοσύνης (Social Credit System) που έχει αναπτύξει.

Αυτονόητο είναι ότι και αυτό, όπως όλα τα ψηφιακά/εικονικά “χρήματα-πόντοι” των κρατικών τραπεζών (CBDC) μπορούν να έχουν ημερομηνία λήξης, μπορούν να μπλοκάρονται/παγώνουν, όποτε το κράτος το θελήσει με το πάτημα ενός κουμπιού (πχ Ιράν, Ινδία σε παρόμοιες καταστάσεις) δηλαδή, όποτε ο πολίτης δείξει μια “ενοχλητική” συμπεριφορά. Όμως, εκτός από τη Κίνα και άλλα κράτη, πχ αυτά που διακατέχονται από το ονομαζόμενο “σύμπλεγμα προοδευτικότητας” (πχ Σουηδία) σχεδιάζουν ψηφιακό νόμισμα, χωρίς να έχουν μελετήσει για ακόμη μια φορά τις συνέπειες από την ολική κατάργηση των μετρητών στις συναλλαγές, αν και η χρήση ηλεκτρονικών πληρωμών (non-cash) στη χώρα αυτή είναι περίπου στο 92%!

Για μια ακόμη φορά, η Σουηδία, μετά την αλόγιστη και υποκριτική πολιτική της στο μεταναστευτικό – το οποίο ιστορικά χρησιμοποιεί ως εργαλείο εκμετάλλευσης και δημιουργίας πλούτου για τους πολίτες της – που όμως την κατέστησε πρωταθλήτρια της εγκληματικότητας στην Ευρώπη, τραυματίζει την δημοκρατία της επιβάλλοντας ολοκληρωτικές πρακτικές στους πολίτες της. Επίσης και άλλα “πολιτισμένα” κράτη προχωρούν σε παρόμοιες πρακτικές – και [όπως διαβάζουμε στο CNN](#), «οι καναδικές αρχές παγώνουν χρήματα κλπ, σε όσους πάνε σε διαδηλώσεις πχ στην Οτάβα».

Την ίδια στιγμή, στις ΗΠΑ δεν φαίνονται βιαστικοί, αλλά μάλλον το αντίθετο: Ψηφίζουν νόμο για την υποχρεωτική αποδοχή των μετρητών, ως προβλέπει το σύνταγμα από καταστήματα/επιχειρήσεις, που τις βολεύει να λειτουργούν μόνο σε περιβάλλον cashless (πχ New York, Philadelphia, New Jersey). Επίσης, προειδοποιούν ότι το CBDC μπορεί να αποτελέσει εργαλείο επιτήρησης από την κυβέρνηση (Εκθεση Γερουσίας ΗΠΑ). Το ίδιο αδιάφορο είναι και το Ηνωμένο Βασίλειο, αφού μαζί με τις ΗΠΑ, πιστεύουν ότι ένα κρατικό ψηφιακό νόμισμα «θα μπορούσε να σπρώξει τους πολίτες να αδειάσουν τους τραπεζικούς λογαριασμούς τους και να θέσουν σε κίνδυνο το τραπεζικό σύστημα» (Reuters, 20/01/23).

“Διότι δε συνεμορφώθην προς τας υποδείξεις”

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το ψηφιακό νόμισμα είναι το απόλυτο εργαλείο επιβολής συμπεριφοράς, συμμόρφωσης και social engineering, αλλά και ίσως άμυνας των

κυβερνήσεων έναντι των πολιτών, από τον φόβο βίαιης αντίδρασής τους από τη διαρκή λιτότητα και την φτωχοποίησή τους. Ενδεχομένως έτσι να αποτελεί προετοιμασία ή προαπαιτούμενο για την είσοδο/μετάβαση στο ονομαζόμενο «καθολικό βασικό εισόδημα» (UBI-universal basic income) λόγω της τεράστιας ανεργίας που φέρνει η ξέφρενη αυτοματοποίηση και η τεχνητή νοημοσύνη, ώστε οι εκατοντάδες εκατομμύρια άνεργοι που θα δημιουργηθούν να πληρωθούν “εικονικά”, με κάποιο “ψηφιακό pass”, δηλαδή αέρα κοπανιστό!

Παρήγορο όμως είναι ότι σε όλες σχεδόν τις χώρες διαμορφώνεται μια ισχυρή αντίδραση: Οι Γερμανοί κατά 60% προτιμούν τα μετρητά, οι Ισπανοί το 65% δεν θέλουν το ευρωπαϊκό ψηφιακό νόμισμα, οι Αυστριακοί ακολουθούν το παράδειγμα της Γερμανίας. Ενωμένοι οι τρεις προηγούμενοι διοικητές της Κεντρικής Τράπεζας της Αυστρίας, υπό τον Robert Holzman, συγκεντρώνουν μισό εκατομμύριο υπογραφές για να αλλάξουν το σύνταγμα και να ισχυροποιηθεί η χρήση των μετρητών, ενώ και σε πολλές άλλες χώρες στην Ευρώπη πράττουν οι πολίτες τους το ίδιο. Γιατί ας μη ξεχνάμε, ότι με τη χρήση [του ψηφιακού ευρώ](#) εκχωρούν τη δύναμή τους σε μια αόρατη, μη δημοκρατικά εκλεγμένη εξουσία, που με το πάτημα ενός κουμπιού μπορεί να εξαφανίσει/παγώσει το ηλεκτρονικό τους πορτοφόλι, μέχρι “να υποκύψουν προς τας υποδείξεις”.

Στην Ελλάδα φαίνεται ότι οι μνήμες, όπως πάντα, νωρίς ξεφτίζουν. Ξεχνούμε όταν η ΕΕ/ΕΚΤ έκλεισε με ένα “κουμπί” από τη Φρανκφούρτη τις τράπεζες, αυτή τη ζοφερή ημέρα των capital controls στις 28/6/2015, χωρίς να μπορούμε να πάρουμε τα χρήματά μας – παρά μόνο πενήντα ευρώ την ημέρα για χρόνια (ή και τα χάσαμε με το PSI που ακολούθησε) – αφού επικρατεί άκρα του τάφου σιωπή! Και τούτο, παρόλο που πρόσφατα η ίδια η ΕΕ/ΕΚΤ εκφράζει αντιρρήσεις για την ακραία απαγόρευση μετρητών στη χώρα (πχ συναλλαγές ακινήτων, σκέψεις για όριο στα 300 ευρώ, κάτι που αχρηστεύει το χαρτονόμισμα των 500 ευρώ(!) κτλ).